

"יום המאה"

מגישה: ירדן הר לב

ספירת ימי הלימודים מתבצעת בבתי ספר, במיוחד בגיל הרך (כיתות א'-ב'). למעשה, ספירה זו היא חלק משיטת לימוד המתמטיקה המובילה בסופו של תהליך לפרויקט בית ספרי בנושא מספר הימים שעברו עד לאותה נקודה. לכבוד 100 ימי לימודים בבית-ספר ממלכתי א' בהוד השרון, בו אנו (איתן יריב, אושר כהן, אדיר בהונקר ואנכי) מלמדים במסגרת ההכשרה להוראה, הוחלט לקיים יום שיא לכבוד יום המאה. באופן מקרי לחלוטין, העיתוי השתלב כמו כפפה ליד עם הדרישה שקיבלנו ממנחה ההוראה שלנו, שלמה טוראל, לבצע פרויקט מסכם לסיום ההתנסות בהוראה בגיל הרך. לשם כך התגייסנו יחד עם צוות המורים מבית הספר שנטל חלק בפרויקט ובראשם המורה המאמנת, ורד שמאי. כחודש לפני המועד, קיימנו ישיבה ראשונה ובה ערכנו סיעור מוחות אודות תכנון הפעילות ביום שיא זה. מיותר לציין כי החלק העיקרי היה בתחום הפעילות הגופנית שבו דאגנו לשלב אלמנטים מתחום המתמטיקה בדרך מקורית.

יום השיא נערך בתאריך 16.1.14 על פני שלוש השעות הראשונות במערכת של שכבה ב'. מוקדי הפעילות היו בתחומים: קוגניציה, אמנות וחינוך גופני, כאשר בכל שעה כיתה אחת נמצאת בכל תחום והן מתחלפות ביניהן על פי סבב קבוע. מבחינתנו, מוקד הפעילות המשמעותי של יום זה היה בתחום החינוך הגופני. באולם הספורט של בית הספר הקמנו 5 תחנות ספורט בהן התלמידים נדרשו לצבור את הניקוד הקבוצתי בשיטות ניקוד שונות. להלן פירוט התחנות ליום המאה:

פלוונטר מספרים: המטרה הייתה לצבור מקסימום ניקוד קבוצתי על ידי מיקום האיברים על המשטח בהתאם ללוח המחוגים המורה על צבע ואיבר גוף. בחירת המספרים תהיה בהתאם לחשיבה משחקית של הילדים כך יצליחו לעמוד על גבי המשטח מבלי ליפול. נפילה גוררת הפחתת המספר מסך הניקוד הכללי.

בול פגיעה: המטרה לפגוע במספר 100 הנמצא במרכז המטרה. פגיעה בכל מספר אחר ערכה שווה להפרש 100 פחות אותו מספר.

הניקוד הקבוצתי יהיה שווה לסך כל הפגיעות.

באולינג: המטרה לפגוע במקסימום פינים על ידי גלגול הכדור ממרחק 5 מטר. על גבי כל פין מונח מספר המציין את ערכו. הניקוד הקבוצתי יהיה שווה לסך כל הפגיעות. פגיעה בפין 100 מכפילה את הניקוד.

100 מסירות: המטרה לספור 100 מסירות בקפיצות של 1 מבלי שהכדור נפל על הקרקע. קבוצה שתגיע ל – 100 מסירות תמשיך לבצע מסירות, אלא שהמנייה תהיה בקפיצות של 5. בכל 100 מסירות מכפילים ערכה של כל מסירה.

שליחים: המטרה לזרוק ולתפוס את הכדור באמצעות כף סקופ תוך כדי התקדמות עד לדליים. זריקה ותפיסה עד לדלי הקרוב מבלי שהכדור נפל מזכה ב – 10 נקודות. זריקה ותפיסה עד לדלי הרחוק מבלי שהכדור נפל מזכה ב – 20 נקודות. הילדים יבחרו את דרגת הקושי בהתאם לשווי הנקודות. הניקוד הקבוצתי יהיה שווה לסך הכדורים הנמצאים בשני הדליים יחד.

בכל תחנה היה צוות מפעילים שכלל מנחה תחנה, סופר נקודות, מלווה קבוצה, מדגים המשימה ואחראי התחנה. אלה היו תלמידי כיתות ד'- ה' מועדת ספורט ומצוינות מתמטיקה. נפגשו איתם בבוקר, תדרכנו אותם במשימות ובאופן ספירת הנקודות. מכאן, הם תפעלו את התחנות ביד רמה. הסיוע אפשר לנו, צוות המורים, לנהל את השיעורים ובכלל את הפרויקט כולו לפרטי פרטים. למען האמת, זו הפעם השנייה שאנו מתנסים בהוראה לכיתה שלמה של כ – 30 תלמידים. מכל הבחינות הדינמיקה מאד שונה מאשר ללמד כיתה קטנה. הילדים התנסו במגוון מיומנויות וניכר היה לראות אחוזי הצלחה יפים בנושאים שלמדו במהלך השיעורים הקודמים. האלמנט של ספירה ומנייה תוך כדי

המשימות הוסיף הרבה צבע ובעיקר אתגר את המבצע. כמו כן, הפן תחרותי דרבן את התלמידים להצליח במשימה ולמנות מספרים כמה שיותר גבוהים. כך הם עברו בין התחנות אחרי ששהו בכל אחת מהן חמש דקות. אמנם למרות התחרות בין הקבוצות בסוף הפעילות כולם זכו במדליות. כל תלמיד וכל תלמידה הוכתרו על ידנו לאלופי המאה!

אסיים בנימה אישית שבעיני לפרויקט הבית ספרי הייתה משמעות רבה יותר מעבר להיותו יום שיא. נכון שחוויתי התנסות יחסית קצרה ואף התהליך שיצרתי עם קבוצה קטנה של לומדים עדיין נמצא בחיתולים. אך יחד עם זאת, אחרי שלושה חודשי למידה, העשרה, תובנה, ניסוי וטעייה הרגשתי ניצוץ של דרך חדשה. עד כה זו הייתה טבילת האש הראשונה וכעת אני בשלה לעבור לשלב הבא - בירור ה"אני מאמין" שלי בתחום ההוראה. מבחינתי, כל יחידה או מערך שתכננתי, כל רפלקציה שכתבתי, כל משוב שקיבלתי וכל שיעור שהעברתי או בעצמי השתתפתי, חשובים עבור ההתפתחות שלי כאדם וכאשת חינוך בפרט.

